

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 13/2021-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o. Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 98/2017 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 2. decembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním zo 4. decembra 2020, ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 98/2017 (ďalej len „namietané konanie“).

2. Sťažovateľ je žalobcom v namietanom konaní o určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bezpoplatková, ktoré trvá už viac ako 3 roky a 10 mesiacov a od podania žaloby 2. februára 2017 ešte nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu vo veci ani k vydaniu rozhodnutia o náhrade trov právneho zastúpenia pre (i) nehospodárnosť, (ii) neefektívnosť a (iii) nesústredenosť.

3. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 47 charty postupom okresného súdu v namietanom konaní, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov a okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 4 000 € a náhrady trov konania.

4. Ústavný súd na neverejnom zasadnutí pri predbežnom prerokovaní posúdil splnenie podmienok konania a zistil, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa možno vo vzťahu k označeným právam podľa ústavy, listiny a dohovoru odmietnuť pre neprípustnosť (§ 55 písm. a) v spojení s § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

5. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

6. Právna norma, ktorou sa ústavný súd riadi v § 55, predvída situácie, keď je návrh na konanie pred ústavným súdom neprípustný. Ide o negatívne podmienky konania

pred ústavným súdom, čoho dôsledkom je odmietnutie návrhu podľa § 56 ods. 2 písm. d). Negatívne podmienky bránia uskutočniť konanie a vydať meritórne rozhodnutie. Patria k nim predovšetkým podmienky, ktoré vymedzujú, kedy sa prerokovanie inak spôsobilého návrhu nepripúšťa. Zákon o ústavnom súde rozoznáva až štyri podmienky neprípustnosti návrhu.

7. Prvá podmienka sa týka takej veci, o ktorej už ústavný súd meritórne (teda nie procesne, okrem prípadu uvedeného v § 212) rozhodol (ide o tzv. prekážku veci právoplatne rozhodnutej – *rei iudicatae facit ius*), čo vyjadruje aj zásadu *ne bis in idem*. V tejto súvislosti meritórnymi rozhodnutiami budú aj tzv. kvázi meritórne uznesenia, ktorými síce ústavný súd návrh odmieta pre zjavnú neopodstatnenosť, ale v skutočnosti vec meritórne prerokuje a negatívne pre navrhovateľa aj rozhodne, čo je prípad sťažovateľa.

8. Ústavný súd v posudzovanej veci zistil, že sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil ústavnému súdu 3. decembra 2020 opätovne obsahovo takmer to isté podanie týkajúce sa tej istej veci, o ktorej ústavný súd už konal a rozhodol 22. septembra 2020 uznesením č. k. IV. ÚS 441/2020-29 tak, že jeho ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Uznesenie bolo doručené sťažovateľovi 9. októbra 2020.

9. Z tohto dôvodu ústavný súd po predbežnom prerokovaní jeho ústavnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol podľa § 55 písm. a) v spojení s § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2021

Peter Molnár
predseda senátu